

EUGÈNE GLEY

EUGÈNE GLEY

Els lligams de la nostra Societat amb el professor del Col·legi de França, de tan cordials i estrets, depassen l'admiració per la seva obra gloriosa, i la gratitud per tot el que la Biologia catalana li deu, a ell que ens encoratjà sempre amb l'exemple i l'amical consell. Ningú no ha oblidat, entre nosaltres, els dies del desembre del 1917, quan a l'aula de Fisiologia de la Facultat, l'il·lustre Gley descapdellà les seves «Quatre leçons sur les secrétions internes», que ensems que revolucionaren el món científic d'aleshores, portaren després, un cop impreses, el nom de la nostra Societat i de la ciutat nostra a cercles més amples dels que habitualment hi tenien accés. Home de gran eloqüència, expositor claríssim, investigador ardit i rigorós, de tècnica i d'interpretació, erudit i bibliòfil, de vastíssima cultura científica i humanista, encarnació de l'esperit francès, amb viva curiositat insadollable per tot allò que la intel·ligència i l'emotivitat humana poden produir, Eugeni Gley fou un home de cor, un *causeur* inigualable, i també un estoic que sabé resistir els cops de la dissort : cap al fi de la seva vida, començada la senectud, emprengué llargs viatges fadigosos, en compliment del deure, mai com partides de plaer, quan fou requerit en servei de la ciència de la seva pàtria i de la cultura universal.

La transcendència de la seva obra científica, que persistirà com la dels mestres de la Biologia francesa de més anomenada, el posà ben aprop de rebre la més alta de les distincions que avui un aciençat pot obtenir. En morir era president de l'Académie de Médecine, i fou

llarg temps secretari general de la Société de Biologie, l'ànima de la qual era encara molts anys després de deixar el càrrec. Poquíssims són els fisiòlegs dels països llatins que no es comptin entre els seus deixebles, i la Fisiologia catalana, filla d'adopció d'un tan alt esperit, proclamarà sempre les altes dots i l'eficaç mestratge d'Eugeni Gley, el deixeble de Beaunis, el company de Carles Richet, el formador de les dotzenes d'homes de tot el món que s'han entrenat en la recerca en el petit laboratori, tan acollidor, del Col·legi de França.